

לונדון, 23.9.38

בכואי למשרד נודע לי ש"הברוגז" עבר. מ. קבע הפגישה הקרובה ליום ב' בערב.

- אה"צ הלכתי עם ברוד למשרד המושבות ודברנו עם A.D. (גם דוני היה נוכח) על ועידת קהירו
הסידול, הבטחון בארץ, 250 האבטורים של קולומביה. קשה לדעת מהי הגובה. על ועידת
קהירו ענה ש.ק. שרשם לפניו הדבר. על השאר שמע, שאל - ושחק. הכתבתי תוכן השיחה לדוריס.
- סוף סוף קיבלתי תשובה מאליהו. הוסג הסכם פרלימינרי. צריך להחתם בעוד שבועיים אם
תרצה למנוע עליך לבוא. אם נגיע להסכם מסקנות (?) אבטל חתימתי ואחפטר. פרטים והערכה
כתבתי שלשום והיום."

טלגרפתי לו: "לא אוכל השבועים לעזוב לונדון. אם לא חתמת אצל אל תחתום, אם חתמת -
חבטל. אורן טופס ההסכם".

24.9.38

הבוקר טלפן לי מ.ר. מי הם טאלי (?) ביי א-לטיף ושיבלי ג'מיל. מה יש? בא אצלו
חיימסון עם תכנית "השלום" והודיע לו ששני אלה מוכנים להפגש אחר. אמרתו לו שחיימסון
הוא אויב ורמאי, (מסרתי לו תוכן איגרתו של חיים למשרד המושבות), ולא יעצחיו להפגש
עם שני הערבים, כי אין שני הצדדים שווים. הם רק ינצלו כל אמה שישמעו מפיו, אבל אין
להם משקל וסמכות להתחייב מצדם כשם מי שהוא, ושברגע זה לא מו"מ עם אילו ערבים -
אלא עם הממשלה עומד על הפרק.

הוא בטוח שמיד תפרוץ מלחמה ואולי משום כך ימהר לשוב. אמרתי לו שאל יחפז. כמובן
יכלה מיד לפרוץ מלחמה, התגובה של עמי צרפת ואנגליה בימים האחרונים הכריחה את
דודיה וצמב' להיות יותר חקיפים, אבל אין לבטוח בהם, ואין גבול לאפשרות כניעתם.
בינתיים עלולים במשך שנים שלושת השבועות להכרע עניינינו אנו. ועלינו ברבע הזה לעמוד
על המשמר. וטוב שהוא זה.

הציתי לו שברדלי יפגש עם שני הערבים.

- מיד לאחר זה סלמן לי לוריה. מה יהיה על המשרד פה שחפרוץ מלחמה... וסיפר דבר

מענין: אתמול כונסה הממשלה ועדי ההורים והודיעה שנעשו סידורים להוציא הילדים

מלונדון במקרה של מלחמה, כשיעשו זאת יודיעו ברדיו, וכל ילד ישלח לפי מען המוכן

כבר. כל מי שרוצה לדאוג בעצמו לילדיו - הרשות בידו לעשות כן.

ילדיו נמצאים בבית ספר פרטיף ולהם לא דאגו עדיין, ומנהל בה"ס שלו אמר לו שהממשלה

דואגת רק לעניים ולא לעשירים...

- אני שומע מאנשי המלון שהגרמנים עוזבים. הנערה המנקה חדרנו פסקה פסוקה:

He wanted it - and he is going to have it...

לונדון, 24.9.38

לפועצה העליונה של ההסדרות הציונית ברומניה

Bucuresti

B-dud Dammitel, 50

חברים יקרים,

אני מאשר בחודה מכתבכם מיום 21.9.38 הצטערתי צער רב כשנאלצתי לדחות את בקורי

ברומניה, ואני חושש ברצינות שאין אפשרות לקיים את הבקור אפילו בשבוע הבא. המצב

באירופה מחמיר, וברגע זה אין איש יודע בפני מה נעמוד מחר. רבים סבורים שאנו

עומדים בפני משבר חמור. אך אם גם לא חפרוץ מלחמה אין באפשרותי להחרק עכשיו

מלונדון למשך ימים רצופים, אפילו ספורים.

אנו עומדים עכשיו פה במו"מ עם הממשלה. ד"ר וויצמן ואנכי מנהלים עכשיו שיחות

ממוסכות עם מיניסטר המושבות על דבר השאלות היסודיות של המדיניות הארצישראלית.

פגישתנו הקרובה תהייה ביום ב' (מחרתיים), ונדמה שהמו"מ לא יגמר כה מהר, ולכן

איני כלל וכלל בטוח, שאם אפילו ענני המלחמה יתפזרו לפי שעה - שאוכל לעזוב את

לונדון בסוף השבוע הבא.